

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4166/2557

พนักงานอัยการจังหวัดสิงห์บุรีโจทก์ นางสาวบุญตา รองแพ่ง กับพวกผู้ร้อง นายยุทธหรือแม่ค มีทอง กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 46, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 58, ป.อ. มาตรา 340, ป.อ. มาตรา 340 ตร., ป.อ. มาตรา 357, ป.อ. มาตรา 339, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ผู้เสียหายทั้งสองซึ่งยื่นคำร้องขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนอันเป็นคำขอในส่วนคดีแพ่ง มิได้ อุทธรณ์คำพิพากษาในส่วนความรับผิดของจำเลยที่ 3 ก็ตาม แต่เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยว่า จำเลยที่ 3 ร่วมกระทำความผิดกับจำเลยที่ 1 และที่ 2 ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ก็ต้องวินิจฉัยคดีส่วนแพ่ง ตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วนอาญาให้จำเลยที่ 3 ร่วมรับผิดชอบผู้ร้องทั้งสองตาม ป.วิ.อ. มาตรา 46 ด้วย ปัญหานี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกา มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 58, 340, 340 ตร., 357 ให้จำเลยทั้งสี่คืนเงิน 40 บาท ให้ผู้เสียหายที่ 2 รับผิดชอบแสนเลสและท่อนไม้ของกลาง และบวกโทษของจำเลยที่รอกการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 864/2552 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษของจำเลยที่ 1 ในคดีนี้ จำเลยที่ 1 และที่ 2 ให้การรับสารภาพ และจำเลยที่ 1 รับว่าเป็น บุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บวกโทษ จำเลยที่ 3 ให้การปฏิเสธ จำเลยที่ 4 ให้การ รับสารภาพในข้อหารับของโจร แต่ปฏิเสธในข้อหาร่วมกันปล้นทรัพย์ นางสาวบุญตา ผู้เสียหายที่ 1 และนายแล ผู้เสียหายที่ 2 ยื่นคำร้องขอให้จำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 ร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นค่าเสียหายที่จำเลยดังกล่าวร่วมกันดัดแปลงและเปลี่ยนสีรถจักรยานยนต์ของกลางซึ่งเป็นของ ผู้ร้องที่ 1 ทำให้ต้องนำรถไปซ่อมใหม่ให้เหมือนเดิม และต้องไปทำคู่มือจดทะเบียนเล่มใหม่แทนเล่ม เดิมที่จำเลยดังกล่าวเอาไป รวมเป็นเงิน 3,000 บาท ส่วนผู้ร้องที่ 2 เสียค่ารักษาพยาบาลจากการที่ จำเลยดังกล่าวร่วมกันทำร้ายร่างกายเป็นเงิน 30,000 บาท รวมเป็นเงิน 33,000 บาท พร้อม ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยที่ 1 และที่ 2 ไม่ให้การในคดีส่วนแพ่ง จำเลยที่ 3 ให้การขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 และที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 339 วรรคสี่ ประกอบมาตรา 340 ตร., 83 จำเลยที่ 4 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 357 วรรคสอง ลงโทษจำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 2 คนละ 24 ปี จำคุกจำเลยที่ 4 มีกำหนด 3 ปี จำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 ให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่ง ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 2 คนละ 12 ปี จำคุกจำเลยที่ 4 มีกำหนด 1 ปี 6 เดือน บวกโทษจำคุก 1 ปี 6 เดือน ที่รอกการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 864/2552 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษของจำเลยที่ 1 ในคดีนี้ รวมจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 13 ปี 6 เดือน รับผิดชอบแสนเลสและท่อนไม้ของกลาง ให้จำเลยที่ 1 และที่ 2 ร่วมกันคืนเงิน 40 บาท แก่ ผู้เสียหายที่ 2 กับให้จำเลยที่ 1 และที่ 2 ร่วมกันชำระเงิน 3,000 บาท แก่ผู้ร้องที่ 1 และร่วมกัน

ชำระเงิน 30,000 บาท แก่ผู้ร้องที่ 2 พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับแต่วันถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 18 มิถุนายน 2553) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ข้อหาอื่นสำหรับจำเลยที่ 4 ให้ยกและยกฟ้องโจทก์กักขังคำร้องของผู้ร้องทั้งสองสำหรับจำเลยที่ 3 โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 340 วรรคสองและวรรคสาม ประกอบมาตรา 340 ตรี, 83 จำคุกจำเลยที่ 3 มีกำหนด 24 ปี ให้จำเลยที่ 3 ร่วมรับผิดชอบเงิน 40 บาท แก่ผู้เสียหายที่ 2 นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยที่ 3 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้โต้แย้งกันในชั้นนี้รับฟังได้ยุติในเบื้องต้นว่า ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุในฟ้อง จำเลยที่ 1 และที่ 2 กับพวกร่วมกันใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะซึ่งปล้นทรัพย์รถจักรยานยนต์ของผู้เสียหายที่ 1 และทรัพย์สินอื่นของผู้เสียหายที่ 2 ไปจากผู้เสียหายที่ 2 ในการกระทำความผิดดังกล่าวโดยจำเลยที่ 1 และที่ 2 กับพวกร่วมกันใช้มีดและท่อนไม้ของกลางเป็นอาวุธตีทำร้ายร่างกายและศีรษะของผู้เสียหายที่ 2 จนได้รับอันตรายสาหัส แล้วจำเลยที่ 4 รับของโจรรถจักรยานยนต์ของผู้เสียหายที่ 1 ที่อยู่ในความครอบครองของผู้เสียหายที่ 2 ดังกล่าวไปขายให้แก่จำเลยที่ 4 ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยที่ 1 และที่ 2 มีความผิดฐานชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส โดยใช้ยานพาหนะเพื่อกระทำความผิด จำเลยที่ 4 มีความผิดฐานรับของโจร จำเลยที่ 4 ไม่อุทธรณ์ คดีสำหรับจำเลยที่ 4 จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์อุทธรณ์คดีสำหรับจำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันกระทำความผิดฐานปล้นทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส โดยใช้ยานพาหนะเพื่อกระทำความผิด และให้จำเลยทั้งสามร่วมกันรับผิดชอบเงินให้แก่ผู้เสียหายทั้งสอง จำเลยที่ 1 และที่ 2 ไม่ฎีกา คดีสำหรับจำเลยที่ 1 และที่ 2 จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของของจำเลยที่ 3 ว่า จำเลยที่ 3 ร่วมกับจำเลยที่ 1 และที่ 2 กระทำความผิดฐานปล้นทรัพย์ผู้เสียหายทั้งสองตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 หรือไม่ เห็นว่า พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมานี้เมื่อรับฟังประกอบคำเบิกความของผู้เสียหายที่ 2 และนายอักษฎแล้ว ย่อมมีน้ำหนักมั่นคงรับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่า จำเลยที่ 3 ร่วมกันกระทำความผิดกับจำเลยที่ 1 และที่ 2 ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ส่วนฎีกาข้ออื่นๆ ของจำเลยที่ 3 ไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษามานั้นชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยที่ 3 ฟังไม่ขึ้น อนึ่ง แม้ผู้เสียหายทั้งสองซึ่งยื่นคำร้องขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน อันเป็นคำขอในส่วนคดีแพ่งมิได้อุทธรณ์คำพิพากษาในส่วนความรับผิดของจำเลยที่ 3 ก็ตาม แต่เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยว่า จำเลยที่ 3 ร่วมกระทำความผิดกับจำเลยที่ 1 และที่ 2 ดังนั้น ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ก็ต้องพิพากษาคดีส่วนแพ่งตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วนอาญาให้จำเลยที่ 3 ต้องร่วมรับผิดชอบผู้ร้องทั้งสอง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 46 ด้วย ปัญหานี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 และเห็นว่าที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยกำหนดให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องทั้งสองมานั้นเป็นจำนวนที่เหมาะสมแล้ว พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 ร่วมกันชำระเงิน 3,000 บาท แก่ผู้ร้องที่ 1 และร่วมกันชำระเงิน 30,000 บาท แก่ผู้ร้องที่ 2 พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 18 มิถุนายน 2553) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ

นุจรินทร์ จันทรพรายศรี · วิวรรต นิ้มละมัย · ปกรณ์ มหรรณพ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4166/2557>